

طهران

جناب آقا غلامعلی صهر من ادرك لقاء ربّه في مقعد صدق كريم

هو الله

ای منسوب آن نفس مطمئنّه راضیه مرضیه این مصیبت هائله قلوب عموم را پرخون نمود و جان و دل یارانرا بحزن و حسرت بی‌پایان انداخت هر چشمی گریان است و هر دلی بریان جمیع احبّاً علی‌الخصوص عبدالبهاء نهایت تعلق را باو داشت ولی وقوع این مصیبت را حکمت بالغه مستور و مکنون هر حیاتی را عاقبت موتی و هر بقائی را فنائی این جام بجهت کلّ سرشار است و هر نفس عاقبت از جرعه‌ئی سرمست گردد و بجهان دیگر شتابد و حکمت الهی چنین اقتضا نماید فی الحقیقه عین عنایت است و اعظم موهبت چنانکه غیوبت از عالم رحم و دخول در اینعالم از توفیقات صمدانیه است و همچنین خروج از اینجهان و دخول در جهان جانان از اعظم مواهب حضرت رحمن و غایت قصوای روحانیان و مقصود از حیات در اینعالم دنیا آن است که انسان اکتساب فیض ابدی نماید و روی بنور ایمان روشن نماید از عین یقین نوشد و بملکوت الهی پی برد و اکتساب فضائل عالم انسانی نماید و برضای الهی موفق شود آن بزرگوار الحمد لله بجمیع این مواهب فائز پس از آن بقا را در اینجهان لزومی نه البتّه حسن خاتمه اعظم موهبت حضرت رحمانیست و الحمد لله بآن فائز گردید

جمیع متعلّقین آن درگاه کبریا را از قبل من تسلّی دهید و نوازش کنید مبدا مأیوس باشند و نومید گردند امید کلّ بخداوند مهربانست نظر بخدمات مشکوره آنمقرب درگاه کبریا شما در مقام او مقرر گردیدید فاشکر الله علی هذا الفضل العظیم قدر این موهبت را بدان و علیک البهّاء الابهی ع ع